

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРПС

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

ВЛАДА НИКАКО ДА СЕ ИЗЈАСНИ

На преговорима синдиката радника у просвети и представника Владе Републике Србије одржаним у среду, **26.01.2011.г.** у касним поподневним часовима, тим Владе предводио је премијер лично. Стога су и очекивања била знатно већа него у претходним преговорима, пошто је ресорни министар сво време одговорност пребацивао на Владу: „Није питање повишица и материјалног положаја питање за министра, већ питање за целу Владу.“ Нажалост, ни од премијера нисмо чули за колико је то Влада спремна да поправи материјални положај запослених у просвети. Сем тога, чули смо једну испразну реторику, у смислу да је Влада расположена да поправи материјални положај запослених у просвети (и других у јавним службама), али да још за то није време и поред чињенице да су и премијер и министарка финансија изјавили да се (помало неочекивано) буџет у овом тренутку пуни изнад очекивања, али да нема простора за никакво додатно повећање запослених у просвети, јер би то „срушило макроекономску политику Владе и државу“, а премијер је спреман и на оставку пре него ли да руши макроекономску стратегију Владе и државу.

На тај начин су просветни радници, тражећи само оно што им је пре „замрзавања“ припадало (**3,9%** БДП за делатност, односно **0,5%** БДП више него што им је Влада наменила), а што, уосталом, и даље чини Србију земљом у којој се најмање издваја за образовање, постали рушитељи сопствене државе, док је „социјално одговорна“ власт прихватила да запосленима у просвети исплати оно што је и иначе у законској обавези – отпремнине „одмах, а у складу са приливом средстава у буџету“, што би могло да значи да ће они који су стекли то право морати и даље бити стрпљени – спашени, јер је са оваквим начином исплате нејасно да ли ће те исплате бити извршене одмах или „кад то омогући прилив средстава“, што је досад значило чекање и до **15 месеци**. Сем тога, „социјално одговорна“ Влада понудила је да, уместо локалних самоуправа, чија је то обавеза, ваљда због грижње савести што им је умањила трансфере, лично исплати јубиларне награде за године у којима те награде нису исплаћиване, дакле „за **2009.** и **2010.** годину у првој половини **2011.** године“, а за оне који стекну то право у **2011.** години, до краја **2011.** године, што је беспредметно, пошто је ова друга формулација већ саставни део Закона о буџету.

На тај начин је Влада, уместо да разговара о Протоколу који су сачинила три синдиката (СрпС, УСПРС и ГСПРС „Независност“), а који је подржао и Синдикат високог образовања Србије (СВОС), па чак и отуђени Синдикат образовања Србије, који је на јучерашњем састанку напустио тезу да су захтеви три синдиката нереални и сам затражио повишицу од **18,3%**, и разговара како да дођемо до траженог процента повећања зарада од **24,5%**, понудила да „крајем априла **2011.**

године Влада и представници репрезентативних синдиката отпочну преговоре о могућности побољшања материјалног положаја запослених у образовању“. Нажалост, колико би тада могло да се удовољи захтевима просветара, остаје потпуно нејасно, јер је Влада претходном ставу додала да то побољшање мора бити „у складу са економским кретањима“, буџетским ограничењима и договорима са ММФ-ом, што другим речима значи да би просветари требали да одустану од својих захтева, сачекају крај априла, па да онда „у складу са економским кретањима“ отпочну преговоре о могућности поправљања катастрофалног материјалног положаја, без икакве извесности да до тога и дође, пошто ни ресорни министри на претходним преговорима, а ни премијер нису „рекли цифру“, односно пружили одговор на захтев просветара да коефицијенти у априлу и у септембру буду увећани за **8%** и **9%**, колико су тражила три синдиката, или у неком другом проценту и другој динамици, ако до договора и дође. Једини ко је изгледа схватио захтев синдиката био је специјални саветник министарке финансија, г-дин Богдан Поповић, који је рекао да би Влада требала да људима каже конкретан проценат повећања, јер обичне просветаре и не занимају приче на језику економских аналитичара, већ колико ће пара на крају године имати у својим, ионако отањалим, ковертама. Међутим, премијер који је водио састанак га је „измасакрирао“, рекавши да је његов допринос дискусији и расправи окаснио и да је „сироти“ помоћник „државне ризничарке“ изашао из своје компетенције.

Стога, у овом тренутку, сем магловитих обећања да ће запосленима у просвети бити боље, „на столу“ не стоји ни једна понуда, сем оне коју је јуче први министар понудио синдикатима и коју можете преузети са нашег сајта, односно која је у прилогу овог саопштења и коју није прихватио да потпише нити један од синдиката, иако, у принципу, прве три тачке овог документа сви синдикати прихватају, пошто је изостала најважнија тачка, односно договор о повишицама кроз корекцију коефицијената, коју су тражила три синдиката, а на крају подржао и преостали – четврти, додуше у нешто мањем горњем лимиту.

Уместо да енергију усмери на проналажење решења и формулисање јасног става колико повећање Влада има намеру да да просветарима, министар је на састанку изнео податке како у Србији просветни радници нису међу лоше плаћеним звањима и занимањима и то покушао поткрепити подацима у односу плата просветара и просека зарада у неким земљама у окружењу, заборављајући, при томе, вероватно намерно, управо навести оне земље где је просвета плаћена изнад просека, што говори да и није било праве намере да се на конкретна питања синдиката одговори јасно. Стога је једино што нам у овом тренутку преостаје потпуна обустава рада, пошто су се тзв. штрајкови са скраћеним часовима показали као неефикасно средство синдикалне борбе.

Ако је нешто позитивно, то је да је и Министарство ретерирало у својим тврдњама да је штрајк са потпуном обуставом незаконит и да нема утемељење у српској легислативи, пошто су схватили да је међународно право изнад локалнога и пошто и у самом „радничком Уставу“ – Закону о раду чл. 1. став 1. каже да се „права, обавезе и одговорности из радног односа, односно по основу рада уређују овим Законом, у складу са ратификованим међународним конвенцијама“. Што се тиче неовлашћених упада полиције у поједине школе, премијер је био затечен, уопште чињеницом да је до тога долазило и констатовао да можда то и није била

полиција, већ комунални полицајци, што је после поновио и министар, а што је изазвало (под)смех присутних у сали за преговоре у Влади Србије.

Поштоване колеге, молимо вас да поступите у складу са раније достављеним Упутством о начину организације штрајка, да редовно достављате информације уколико се на вас или колеге врши било какав притисак, како би могли узети у заштиту ваша права и да издржите, јер је једини начин да наше захтеве остваримо управо доследност у реализацији и спровођењу договореног. Надам се да вам овај допис и неодговоран став „социјално одговорне“ Владе која нема разумевање за оправдане захтеве просветара, неће покварити данашњи празник и користим прилику да вама и вашим ученицима честитам школску славу.

У прилогу Вам достављамо Предлог Протокола три синдиката и документ који је Влада Републике Србије понудила синдикатима као одговор на њихове захтеве.

С поштовањем,

Београд, 27.01.2011.год.

проф. Хаци Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

